

כל ההתנהגות אח הנוסעים במחלקה השלישית, כמובן, מעליבה ומרגיזה עד היסוד. כמה פעמים נסעתי כבר באניות - אך נסיעה כל כך מרגיזה לא נודמנה לי עד היום. נוסף על כל זה כל המלחים והנוסעים יונים ואי אפשר לבוא אתם כלל בדברים ולהבין את שיחם וכשיש צורך להגיד, לבאר או לשמוע דבר מה הנך עומד כאלם וכחירש, אחרי שבעים הלשונות שעסקת בהם בשנים האחרונות. כבר חצות הלילה ועדין מעכבים אותנו בירכתי האניה ואין מניחים לנו לשוב למקומנו. טוב - בפעם השלישית מנסיעהנו מפירה - צריכים לבדוק את תעודותינו. התהילו לבדוק הפספורטים של הנסים - והניחו באמצע, וזה יותר משלש שעות ואנו ממתינים בחינם. כאילו מססים בנו בכוונה להרעימנו.

ט"ז אייר. בוקר. [30.4.1915]

אנו הולכים ומתקרבים לטיציליה. הים שקט מאד. אחמול שוב פגעה אני מלחמה בקיר. היום נתן ~~הים~~ בפלרמו. זו תהיה, כנראה, התחנה האחרונה שלנו באירופה. כבר רואים אנו את חופי סציליה.

אני מבלה את זמני באניה בלימוד ~~השפה~~ אנגלית. רוצה אני בהגיעי לאמריקה לדעת לקרוא עתון. החילותי ללמוד עוד באלכסנדריה, ימים אחדים לפני נסיעתי משם. אילכלא המבטא המשונה הייתי מתקדם הרבה יותר.

בשעה 3½ אח"צ אנו נכנסים למרמו. נוף נפלא! סלע ענקי על קצה המבוא לתוך הנמל. הרים גבוהים ומחודדים עוזרים את הנמל והעיר בנויה כאמפיטיאטרון.

י"ט אייר, כול חופי ספרד. [3.5.15]

מכיון שאני כולכלתי לאמריקה - צריך ואסתר לעשות שם איזה דברים בסביל הארץ. ראשית, ריכוז צעירי א"י. באמריקה נמצאים הרבה צעירים שהיו בתור פועלים בא"י ונסעו משום סבות זונות, אך רובם לא נקדעו לגמרי מהארץ והם נוסאים בלבם תקוה לשוב. אך לאט לאט חיי אמריקה בולעים אותם ומרופפים את הנימים המקשרים אותם לארץ. מרכז זמני שיאחד את הפזורים הגולים, ויחזק את הקשרים הרוחניים בינם ובין הארץ ובינם ובין עצמם והעיקר שיכין אותם ברע היסטורי זה למלא אותו התפקיד הגדול המוטל עלינו, אם יתבשר אותן האפשרויות ההיסטוריות העלולות לצאת לפועל. שנית, להוציא עתון עברי. אין מקום פחות מסוגל לתפתחות השפה העברית מאמריקה, האינטנסיביות של החיים החמריים והקולטור החמרית, שלטון הרכוש והכרך וההכון אינם מסוגלים לצמיחת ספרות בשפת זו. הזקוקה לאויר של רומנסיות, חלומות דמיונות העבר ובעגועי העתיד. אולם באמריקה פזורים אלפי ואולי רבבות קוראים עברים, שהיו בכל זאת מתעניינים בעתון עברי מקומי, שיספק את הפא הצמאון הרומנטי שנשתמר בלבם. ביחוד אותם הקוראים שבאו מא"י, שצורך המלה העברית חי בלבם יותר מאשר אצל אחרים. ואם יוצר עתון עברי שבמרכזו העבודה השאלות הארצי-ישראליות, יוכל להתקיים ויספק מרכז גם גם לעברים וכן

וגם לארצי-ישראלים באמריקה. עתון עברי עם פרוגרמה ארצי-ישראלית שחרתה על דגלה את התביעות ההיסטוריות של העם העברי ברגע היסטורי אפשרות ריאלית. ואם רק באיזה אופן שהוא נוכל להשיג את האמצעים הדרושים בשביל התחלה - נוכל להצליח. באופן זה תוכל ישיבתנו ההכרחית באמריקה להביא תועלת.

היום הזה אנו גוסעים על פני ראי המים התכול. וראה זה פלא, דוקא הלילה היה היט סוער מאד והאניה ניסלטה מצד לצד, אך כשהקיצותי בבוקר, ראיתי לפני ים רוגע כאילו קפאו מיכיו, והאניה מחליקה על פני השטח. לפנות ערב באה לקראתנו צד צכון היבשה. חוף הררי של ספרד, רכסי הרים זקופים גבוהים נמשכים לאורך החוף, עד שפתאום פסקו - ושוב מים מכל עברינו.

פענין מראה הים בלילה. הכל שחור. הים, השמים והאוויר מסתפכים בשחרחרות אחת אין סופית, ורק סביב האניה פרקים זרי-קצף לבנים ונמוגים. נהם מתמיד ואינו פוסק והאניה שטה בתוך מסתורין אלה.

כ" אייר. [4.5.1915]

בלילה עברנו את גבול אל-רִיִּי / ואנחנו שטים היום א באוקינוס האטלנטי, ורא ה זה פלא, שכה המים הוא כמעט חלק לגמרי, אין שני הקצף וגומות וחללים - והאניה בכל זאת מסולכלת ומתנועעת כמו באין אונים. ככה הוא האוקינוס השקט. מה יהיו את אניתנו כשה יתגעש....

כב" אייר. [6.5.1915]

הלילה התחיל אוקינוסנו להשתובב. האניה התנודדה כשכור. התקוה שלבוקר ירגעו המים נכזבה. המשברים ממשיכים להשתער על אניתנו והקצף אל האשנבים שעל מסותינו. הגנו עולים ויורדים, נדים לימין ולשמאל - ואין נחת.... מספר האוכלים בבוקר נתמעט - ומספר הסרוחים על המיטות נתרבה. על הלילה שמענו אנקות המקיאים. גם מהחבריא שלנו נפל קרבן אחד....

צב המים דפך ויהא כמראה העופרת. רכס-קצף סוערים סביב האניה, מזדקרים, אבק רכיסים מתנשא אל על ונהם עמוק. עולה מתחת המים - כאילו רעם רחוק הולך ומתקרב. האפק עולה ויורד והוא אפור כולו.

כד' אייר. [8.5.1915]

לעת הצהרים שוב התחיל ימנו להתגעש, אך לא כמו שלשלום. האניה אכנס מתנודדת אך כדי הקמות עדין לא הגיעו הדברים.

הים סואן. הרעש גדול, ביחוד סביב האניה. נהדרים הם הריגות הכתנשאים לעל בשורה סגסגית מחודדת מלכעלה ומתפזרים במסר רסיסים דקים העף למעלה - ויורד שוב בקצף לבן ההולך ונמוג.

כ"ה אייר. [9.5.1915]

הפרטים החפשיים הם שוים בתור אישי ות, אומר ד ל, אך אינם שוים בתוך אינדיבידוא-ליות.

